

BRAZOWYM KRZYŻEM ZASŁUGI

1. Adamkiewicz Marian, 2. Andrzejewski Franciszek, 3. Bejczuk Franciszek, 4. Bendkowski Alfred, 5. Biały Jan, 6. Bisaga Alojzy, 7. Blachnik Augustyn, 8. Błachowiak Michał, 9. Borowczyk Piotr, 10. Bory Edward, 11. Brama Leon, 12. Brysz Henryk, 13. Bukała Jan, 14. Buszydlik Teodor, 15. Czerniakowski Ludwik, 16. Dosman Jerzy, 17. Duśko Władysław, 18. Flisak Władysław, 19. Galas Władysław, 20. Galuszka Ryszard, 21. Galwas Eryk, 22. Gawlik Herst, 23. Gibas Stanisław, 24. Grzyb Wilhelm, 25. Gutman Józef, 26. Hećko Stanisław, 27. Hermanowski Stanisław, 28. Hyla Teodor, 29. Jaskuła Stanisław, 30. Jelito Rudolf, 31. Jirsak Fryderyk, 32. Kazimierczak Józef, 33. Kita Wincenty, 34. Kluge Robert, 35. Kłaczek Jerzy, 36. Knapik Marcin, 37. Knopik Józef, 38. Koczor Józef, 39. Konieczny Franciszek, 40. Kontny Gerard, 41. Kościelny Jerzy, 42. Kowolik Jerzy, 43. Kozok Damazy, 44. Krzyworoński Józef, 45. Kuc Rudolf, 46. Kulik Paweł, 47. Kupczyk Stanisław, 48. Kupka Jan, 49. Kupka Walter, 50. Laksan-

der Herbert, 51. Lassek Maksymilian, 52. Laszczyk Ignacy, 53. Latenga Ludwik, 54. Lechniak Jan, 55. Ledwig Paweł, 56. Luranc Filip, 57. Łęcki Stanisław, 58. Marzec Karol, 59. Misz Jerzy, 60. Morciszek Piotr, 61. Morhardt Antoni, 62. Mosza Paweł, 63. Mrozek Marcin, 64. Mrówka Antoni, 65. Mucha Franciszek, 66. Nowak Wilhelm, 67. Ocasek Otton, 68. Olbrich Franciszek, 69. Ortyński Jan, 70. Paciorkowski Antoni, 71. Paszek Emil, 72. Pilch Edmund, 73. Piotrowski Roman, 74. Płachta Stefan, 75. Podsadny Mieczysław, 76. Podstawa Roman, 77. Przybyła Alojzy, 78. Przygodzki Henryk, 79. Sasowski Michał, 80. Schwitala Józef, 81. Skonieczny Michał, 82. Skopp Roman, 83. Skora Jan, 84. Skrzypiec Henryk, 85. Sliwa Franciszek, 86. Sobala Marian, 87. Sowa Paweł, 88. Stanik Szczepan, 89. Szeliga Józef, 90. Szpruta Jan, 91. Urbanczyk Gerhard, 92. Wieczorek Wilhelm, 93. Wojcik Julian, 94. Wojcik Leon, 95. Wosz Alojzy, 96. Zarnecki Waclaw.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

1461**ORZECZENIE Nr 1 MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ**

z dnia 27 października 1951 r.

w sprawie przejścia przedsiębiorstwa na własność Państwa.

Na podstawie art. 2 ust. 3 i 7, art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. o przejściu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17), art. 32 ust. 2 ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 130) oraz § 65 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 62), zmienionego rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 12 maja 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 212),

o r z e k a s i ę:

Na własność Państwa przechodzi przedsiębiorstwo pod firmą Hindenburger Wohnungsbau G.m.b.H. in Hindenburg (Zabrska Spółka Budowy Mieszkań Sp. z ogr. odp. w Zabrzu). Przedsiębiorstwo to zostało umieszczone w wykazie przedsiębiorstw Nr 44 ogłoszonym w Śląskim Dzienniku Wojewódzkim Nr 4 z dnia 15 lutego 1950 r. pod poz. 46 na podstawie zarządzenia Przewodniczącego Głównej Komisji do Spraw Upaństwowienia Przedsiębiorstw z dnia 26 stycznia 1950 r. i co do przedsiębiorstwa tego nie zo-

stały zgłoszone prawa lub zarzuty w terminie określonym w § 28 powołanego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. wraz z późniejszymi zmianami. Wymienione przedsiębiorstwo podlegało przejściu na własność gminy miasta Zabrze, jednak z uwagi na art. 32 ust. 2 powołanej ustawy z dnia 20 marca 1950 r. przechodzi na własność Państwa bez odszkodowania w całości wraz z nieruchomości i ruchomym majątkiem oraz wszelkimi prawami wolne od obciążeń i zobowiązań z wyjątkiem zobowiązań o charakterze publiczno-prawnym, zobowiązań na rzecz polskich osób prawnych prawa publicznego, zobowiązań na rzecz osób prawnych stanowiących własność polskich osób prawnych prawa publicznego, służebności gruntowych oraz zobowiązań mających swe źródło w stosunku najmu pracy lub odpowiedzialności za czyny niedozwolone.

Nie mają znaczenia prawnego niedokładności w określeniu nazwy lub przedmiotu przedsiębiorstwa, jeżeli z orzeczenia wynika, o jakie przedsiębiorstwo chodzi.

Orzeczenie to jest ostateczne i prawomocne.

Minister Gospodarki Komunalnej: *K. Mijał*

1462**ORZECZENIE Nr 17 MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO**

z dnia 5 lipca 1951 r.

o przejściu przedsiębiorstw na własność Państwa.

Na podstawie art. 3 ust. 1 i 5 oraz art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. o przejściu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17) oraz § 65 ust. 1 i § 71 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 16, poz. 62 i z 1949 r. Nr 29, poz. 212)

orzeka się:

Na własność Państwa zostają przejęte z dniem ogłoszenia niniejszego orzeczenia przedsiębiorstwa 14 firm, wymienionych w załączniku.

Przedsiębiorstwa te umieszczone zostały w wykazach przedsiębiorstw, ogłoszonych we właściwych dziennikach wojewódzkich na podstawie zarządzeń przewodniczących wojewódzkich i Głównej Komisji do Spraw Upaństwowienia Przedsiębiorstw.

Co do przedsiębiorstw, umieszczonych w załączniku pod lp. 11 i 12, nie zostały zgłoszone prawa lub zarzuty w terminie, określonym w § 28 powołanego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. z późniejszymi zmianami; co do pozostałych przedsiębiorstw umieszczonych w załączniku po przeprowadzeniu postępowania okre-

ślonego w powołanym rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. zapadły postanowienia Głównej Komisji do Spraw Upaństwowienia Przedsiębiorstw o przedstawieniu wniosku o wydanie orzeczenia o przejściu tych przedsiębiorstw na własność Państwa.

Przedsiębiorstwa firm, wymienionych w załączniku, ulegają przejściu na własność Państwa za odszkodowaniem w całości, wraz z nieruchomości i ruchomym majątkiem oraz wszelkimi prawami, wolne od obciążeń i zobowiązań z wyjątkiem zobowiązań o charakterze publiczno-prawnym, zobowiązań na rzecz polskich osób prawnych prawa publicznego, zobowiązań na rzecz osób prawnych, stanowiących własność polskich osób prawnych prawa publicznego, służebności gruntowych oraz zobowiązań mających swe źródło w stosunku najmu pracy lub odpowiedzialności za czyny niedozwolone.

Nie mają znaczenia prawnego niedokładności w określeniu nazwy lub przedmiotu przedsiębiorstwa, jeżeli z orzeczenia wynika, o jakie przedsiębiorstwo chodzi.

Orzeczenie to jest ostateczne i prawomocne.

Minister Handlu Wewnętrznego: *T. Dietrich*